

«No vull viure com si Déu no existís»

L'Helena, dels Estats Units, comparteix com va passar de viure la seva fe de manera externa a descobrir una relació personal amb Déu. A poc a poc, el seu camí la va portar a veure amb claredat la seva vocació com a supernumerària de l'Opus Dei i a trobar-hi alegria i pau.

31/10/2025

Si Déu existeix, i jo crec que existeix, aleshores no vull viure com si no

existís. No vull viure en una mentida. Quan era més petita era molt perfeccionista, això significava que em centrava massa a viure de manera perfecta els actes externs d'una vida de fe, en lloc d'arribar al que és essencial, que era una relació personal amb Déu. No tenia cap iniciativa en la meva fe.

Quan estava acabant el col·legi va ser quan em vaig plantejar si volia de debò viure una vida de fe. Però, parlant amb una persona i en el fons jo també ho veia, m'adonava que havia d'aparcar el tema de la vocació de moment i intentar conèixer millor Déu.

Des d'aleshores, vaig deixar de banda l'assumpte de la vocació durant un temps. I si ho portava a la pregària, només deia “Et demano per la meva vocació” i punt. Sense anar més enllà. Però sí, gradualment, lentament, em vaig adonar que, de

mica en mica, Déu m'estava cridant a ser supernumerària. Un dia era a Missa, no me'n recordo en quina part perquè estava distreta, però recordo que a fora el sol va aparèixer per darrere dels núvols, literalment. I va ser com si en aquell moment veiés que Déu m'estava cridant a estimar-lo a través d'una altra persona. Crec que Déu només em demanava que hi confiés. Així que sí, quan vaig prendre la decisió de demanar l'admissió a l'Obra, seguia tenint molta por i molta incertesa.

Mai va ser una cosa tan clara com “escolta, hem de fer aquest pas”. Però el vaig fer i crec que una altra gràcia és que m'hagi cridat sent encara jove. La vocació m'ha donat llum i una lent a través de la qual veure totes les meves activitats. I m'ha donat molta pau perquè sé que per mi mateixa soc força inútil, però sé que no he de recolzar-me només en mi mateixa

per aconseguir alguna cosa i que el resultat no depèn de mi.

Sí, crec que molts joves intenten viure la vida al màxim, cosa que no em sembla malament en absolut. Però del que m'he adonat és que, almenys per experiència personal, he obtingut l'alegria més gran, satisfacció i felicitat real de la vida en els darrers anys, que he estat de l'Obra.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/testimoni-no-
vull-viure-com-si-deu-no-existis/](https://opusdei.org/ca-ad/article/testimoni-no-vull-viure-com-si-deu-no-existis/)
(19/03/2026)